

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202564
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718202564.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX I., 2/ N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX I., o zaplatenie sumy 964,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 15Csp/122/2018-150 zo dňa 21.10.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 15Csp/122/2018-150 zo dňa 21.10.2019 vo výrokoch III. a IV. vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výrokoch I. a II. a tiež vo výrokoch III. a IV. voči žalovanému v rade 2/, zostáva rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 15Csp/122/2018-150 zo dňa 21.10.2019 n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd pripustil zmenu (rozšírenie) žaloby doručenu súdu dňa 16.10.2019 (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 969,23 Eur, ako dlžných úrokov z istiny a v časti zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 964,57 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia zastavil (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). Zároveň žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) sa žalobou doručenu súdu dňa 19.07.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 964,57 Eur, dlžné úroky z istiny do 30.06.2018 vo výške 969,23 Eur, zmluvný úrok vo výške 25,12 % ročne zo sumy 964,57 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 964,57 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, ako aj bankové poplatky vo výške 42,65 Eur a náhrady trov konania.

3. Uznesením č. k. 15Csp/122/2018-115 zo dňa 21.06.2019, právoplatným dňa 17.07.2019, súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca a na jeho miesto do konania vstúpil aktuálny žalobca - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

4. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.10.2019 žalobca zobral žalobu späť v časti riadneho úroku a zmluvného úroku z omeškania a žiadal, aby súd vydal rozsudok, že žalobca je povinný zaplatiť sumu 1 196,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 964,57 Eur od 27.10.2015 do zaplatenia a poplatky vo výške 42,65 Eur spolu s trovami konania. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby súd výrokom II. napadnutého rozsudku v zmysle § 145 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) konanie v časti zaplatenia sumy 969,23 Eur ako dlžných úrokov z istiny a v časti zmluvného úroku vo výške 25,12 % ročne zo sumy 964,57 Eur od 01.07.2018 do zaplatenia zastavil. Zároveň rozhodol aj o rozšírení žaloby v súlade

s procesným návrhom žalobcu a výrokom I. napadnutého rozsudku v zmysle ustanovenia § 139 CSP v spojení s § 142 ods. 1 CSP navrhnutú zmenu žaloby (rozšírenie žaloby čo do istiny) pripustil.

5. Na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu ku zvyšnej časti žaloby mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. 1469128049. Právny vzťah vzniknutý medzi zmluvnými stranami posúdil súd prvej inštancie ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý aplikoval právnú úpravu spotrebiteľského práva - ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súd zistil, že predmetná zmluva obsahuje len podpis žalovaného v rade 1/, podpis právneho predchodcu žalobcu a podpis žalovaného v rade 2/ v nej však absentuje. Ďalej v označenej zmluve absentujú aj údaje o mieste a dátume jej podpisu. Žalobca bol súdom prvej inštancie v priebehu konania vyzvaný na predloženie riadnej zmluvy o úvere uzavretej so žalovanými v rade 1/ a 2/, na čo žalobca oznámil súdu, že takouto zmluvou nedisponuje, resp. ju nevie v archíve dohľadať. Zároveň uviedol, že súdu posielal žiadosť o úver dobrá pôžička zo dňa 01.08.2014, ktorou mali žalovaní v rade 1 /a 2/ požiadať pôvodného veriteľa o poskytnutie úveru, ktorú však súdu nepredložil.

6. Následne súd prvej inštancie dospel k právnemu záveru o absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere č. 1469128049 v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie písomnej formy uvedeného právneho úkonu. Pokiaľ totiž právny úkon, ktorý musí byť písomný, nebol jeho účastníkmi podpísaný, nemôže vyvolať zamýšľané právne následky. Keďže zmluva o úvere č. 1469128049 predložená pôvodným žalobcom nebola podpísaná žalobcom a ani žalovaným v rade 2/, konajúci súd dospel k záveru, že v danom prípade nebola dodržaná písomná forma právneho úkonu tak, ako to predpokladá § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ustanoveniami § 40 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva je preto absolútne neplatným právnym úkonom, z ktorého nevznikajú žiadne práva a povinnosti vo vzťahu k stranám sporu. Žalobca v konaní nepreukázal, že by došlo k uzavretiu zmluvy o úvere medzi pôvodným žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/. Hoci žalobca doložil do spisu výpis z účtu o čerpaní sumy 1.000,00 Eur na určitý účet dňa 05.08.2014, nepreukázal už, že tento účet patril niektorému zo žalovaných. Žalujúca sporová strana súdu nepredložila ani ňou avizovanú žiadosť žalovaných o poskytnutie úveru. Na základe uvedeného súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

7. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní v rade 1/ a 2/ mali v konaní plný úspech, a preto by im vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnili, súd žalovanej sporovej strane ich náhradu nepriznal.

8. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výroku III. a IV. o zamietnutí žaloby voči žalovanému v rade 1/ tak, že odvolací súd žalobe v tejto časti vyhovie a prizná jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rade 1/; alternatívne žiadal, aby krajský súd v odvolaní napadnutej časti domáhal rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Odvolateľ sa nestotožnil s právnym záverom súdu o tom, že v konaní nebolo preukázané platné uzatvorenie zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v rade 1/ a 2/. V prípade absencie písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čo vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný v rade 1/ ako dlžník čerpal finančné prostriedky v sume 1.000,00 Eur, z ktorej uhradil veriteľovi sumu 150,60 Eur. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že zmluva nebola medzi účastníkmi uzatvorená v písomnej forme, mal zároveň posúdiť, že takto poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a zaviazat žalovanú sporovú stranu z úhrade rozdielu medzi poskytnutou sumou 1.000,00 Eur a uhradenou sumou 150,60 Eur, t.j. k úhrade sumy 849,40 Eur. Zároveň žalobca poukázal aj na ustanovenie § 151 CSP s tým, že žalovaný v rade 1/ v konaní výšku poskytnutého úveru a tiež výšku úhrad nenamietal, na základe čoho by sa malo jednať o nesporné skutkové tvrdenia žalobcu.

10. Žalovaný v rade 1/ a 2/, ktorým bolo odvolanie žalobcu doručené, naň procesne nereagovali.

11. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti výroku III. a v závislom výroku IV. o

trovách konania vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Pokiaľ sa súd prvej inštancie dopustí omylu v právnom posúdení veci pre chybnú interpretáciu právnej normy a z tohto dôvodu nedostatočne zistí skutkový stav, nemožno konštatovať, že konajúci súd splnil ústavnú a zákonnú povinnosť garantovať obsah základného práva na súdnu ochranu. Uvedený postup prvoinštančného súdu, ktorý je potrebné považovať za chybný, nemožno naprávať pred súdom vyššej inštancie (t.j. aj odvolacím súdom), ale je potrebné, aby bolo rozhodnutie prvoinštančného súdu, vydané na základe takto vykonaného (chybného postupu), zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a na to nadväzujúce nové meritórne rozhodnutie.

16. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie v rámci prejednávaného sporu založil svoj právny záver týkajúci sa čiastočného zamietnutia žaloby na konštatovaní absolútnej neplatnosti právneho úkonu vykonaného medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými (zmluva o úvere č. 1469128049) z dôvodu absencie písomnej formy predmetného právneho úkonu. Z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré je potrebné aplikovať aj na prejednávaný spotrebiteľský vzťah, však vyplýva, že následkom absencie písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a nie jej absolútna neplatnosť.

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie prejednanú vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval absolútnu neplatnosť právneho úkonu vykonaného medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými. V dôsledku uvedeného súd dospel k nesprávnym právnym záverom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP v odvolaní napadnutej časti voči žalovanému v rade 1/ zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní okresný súd s prihliadnutím na skutkové tvrdenia žalobcu doposiaľ produkované v tomto spore zväži postup podľa ust. § 150 ods. 2 CSP, aby bolo zrejmé, o čom má konať a rozhodnúť (je potrebné, aby žalobca zvýšnú časť svojho nárok uplatneného žalobou riadne skutkovo odôvodnil a vyšpecifikoval). Následne vytyčí pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, pričom opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou. Vykonané dokazovanie súd následne vyhodnotí v súlade s § 191 ods. 1 CSP a výsledky vyhodnotenia dôkazov zahrnie aj do odôvodnenia rozsudku tak, ako mu to ukladá § 220 ods. 2 a 3 CSP. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania. V prípade čiastočného zamietnutia žaloby z výroku rozsudku a jeho odôvodnenia musí byť zároveň zrejmé, v akej časti (istina + príslušenstvo) súd žalobu zamietol. Aktuálne však z obsahu spisu nie je zrejmé, o čom súd prvej inštancie (po ním pripustenej a bližšie nešpecifikovanej zmene žaloby a jej čiastočnom späťvzatí a zastavení konania v predmetnej časti) konal, t.j., čo zostalo predmetom tohto sporu vo vzťahu k žalovanému v rade 1/.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

19. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t.j. vo výroku I. a II. a zároveň voči žalovanému v rade 2/ aj vo výrokoch III. a IV.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

20. Odvolací súd si je vedomý toho, že rozhodnutie o (ne)pripustení zmeny žaloby patrí v danom prípade do kompetencie súdu prvej inštancie a táto nebola (a ani nemôže byť) predmetom preskúmania odvolacím súdom. Napriek tomu upriamuje pozornosť konajúceho súdu na znenie ust. § 142 ods. 1 a 2 CSP upravujúce procesný postup súdu pri rozhodovaní o zmene žaloby, ktorý v súdnej veci nebol dodržaný a tiež na osobitnú úpravu o zmene žaloby v spotrebiteľských vzťahoch, vyplývajúcu z ust. § 294 CSP, v zmysle ktorej zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch sa nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ, čo je aj prípad súdnej veci.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).